

4. adventna nedelja

Pirniče, 24. december 2017

»In kraljeval bo Jakobovi hiši«

Dragi bratje in sestre!

Se vam je že kdaj zgodilo, da sta nekje slišali neko besedo in si ob tem predstavljali, to, kar beseda pomeni, v resnici pa je v tistem trenutku pomenila povsem nekaj drugega? Saj veste: približno tako, kot tista zanimiva pesmica, ki pravi: »Bil sem tako bolan, bled in Bohinj, da nisem mogel ne brat ne sestra. Kar naenkrat se znajdem v puščavi, okrog mene pa levi in nato še desni...« Ja, besede, ki se sicer slišijo enako, imajo včasih povsem različne pomene.

Nekaj podobnega se je v današnjem prvem berilu dogajalo tudi kralju Davidu. Videl je da sam, kot izraelski kralj, prebiva v lepi, zgrajeni palači, medtem ko ima skrinja zaveze, najdragocenejši zaklad naroda, še vedno prostor le v šotoru. In odloči se, da bo za skrinjo zaveze zgradil hišo - svetišče, tempelj. In ko je razmišljal o tem ter s o tem pogovarjal s prerokom Natánom, je slednjemu prišla Gospodova beseda, da jo oznani kralju Davidu: »Mi boš mar ti delal hišo za stanovanje?« Ne. »Gospod ti oznanja, da ti bo on naredil hišo«. Verjetno ste opazili, da gre spet za nekakšno besedno igro: medtem, ko je imel David v mislih hišo zgrajeno in opeke, lesa in kamna, skratka zgradbo za bivanje, je hiša, o kateri govori Gospod povsem nekaj drugega. Hiša v svetopisemskem pomenu besede pomeni družino, rod, sorodstvo v najširšem pomenu besede. Pojem: Davidova hiša zato še zdaleč ne pomeni zgradbe, palače v kateri živi kralj David, temveč ves njegov rod: sinovi in hčere, vnuki, pravnuki in pra-pra-pra-pravnuki. Skratka vsi Davidovi potomci ne glede na to, v kateri generaciji je kdo rojen. In biti Davidov potomec, izhajati iz Davidove hiše torej, ni bilo kar tako. Davidova hiša je med vsem dvanajsterimi izraelskimi hišami veljala za najuglednejšo. Že prastare prerokbe so namreč napovedovale, da bo Mesija, obljubljeni Odrešenik prišel ravno iz Davidove hiše. Da bo rojen v Davidovem mestu, Betlehem. Da bo torej, kraljevega rodu. In čeprav so stoletja po Davidu (mimogrede, David je živel kakih 1000 let pred Jezusom), njegovi potomci živeli povsem tako kot drugi njihovi sodobniki, bolj ali manj ubogo, so v sebi vendarle imeli zavest, da pripadajo kraljevskemu rodu, rodu kralja Davida. Od malega že, so jim bile domače besede, ki jih je pred stoletji Bog po preroku Natánu obljubil kralju Davidu: »Ko se ti dopolnijo dnevi in boš legel k svojim očetom, bom povzdignil tvojega potomca, ki bo izšel iz tvojega telesa, in bom utrdil njegovo kraljestvo. Jaz mu bom oče in on mi bo sin«.

Obljuba kralju Davidu je tisoč let po njegovi smrti postala resnica. V evangeljskem odlomku smo danes slišali, da je bil tudi Jožef, ki je pred ljudmi veljal za Jezusovega očeta, Davidovega rodu, iz Davidove hiše, torej. Ko angel Mariji napove spočetje Božjega Sina jasno poudari: »Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida in kraljeval bo v Jakobovi hiši vekomaj; in njegovemu kraljestvu ne bo konca«. Nobenega dvoma ni več: obljubljeni potomec kralja Davida, ki mu bo Bog sam utrdil prestol in mu bo kakor Oče, je Jezus. Če to sprejmemo in verjamemo, potem nam mora biti njegovo sporočilo, njegov zgled in učenje, najdragocenejša lekcija, ki jo je kadarkoli v svoji zgodovini prejel človeški rod. Če tega ne sprejmemo in ne verjamemo, potem je tudi Jezus le eden od nesrečnikov, ki je hotel človeštvu sicer pomagati, a se z njegovim naukom ne spleča izgubljati časa. Na nas je, da se odločimo. Mnogi v njem niso prepoznali obljubljenega Božjega sina: vse od farizejev in pismoukov, prek ateistov vseh preteklih stoletij, do včerajšnjih komunistov in današnjih levičarjev. Mi pa vemo, da Jezus je Božji sin, saj nam zvestoba njegovemu evangeliju odpira povsem nova obzorja. Vse od prvega Božiča pred dvatisoč leti pa do danes Jezus spreminja našo družbo in slehernemu posamezniku, ki ga sprejme, osmišlja življenje. In še več: osmišlja mu celo trpljenje in smrt, saj vemo, da je On za nas smrt premagal.

Bratje in sestre. Jezus je obljubljeni Odrešenik. In zato njegov rojstni dan ni zgolj običajen dan, temveč dan, ki je človeštvu prinesel največji mogoči zaklad. Prinesel nam je Boga samega, ki je odslej Emanuel, Bog z nami. Amen.